

Pahkasian poikien lähdettyä omille teilleen entisen kustantajansa hoivista lehti jatkaa vanhoilla hyväiksi havaituilla linjoilla. Koostumus lätn sisällä ja erityyppisen huumoriaineiston sisällä on vakiintunut, mistä saa joskus kuulla natkutusta. Aika turhaan, sillä Pahkis on tehnyt oivaa työtä suomalaisen kuva-huumoriperinteen parissa. Pahkasian vakiintuminen ja 'pysähtyminen' on val-lan toista kuin jonkin Madin väkinäinen keskiluokkaisvääntö. Tämä on aika ki-peää, usein 'huonoakin' huumoria, mut-ta lähes aina rehdin makuista. taipaleen aikana on pelmautettu ilmoille lukuisia kuoliaaksinaurattamisen klassikoita. Terhakkaa.

Uusi numero ei ole parhaasta päästä, puuttuvathan joukosta *Vanhat herrat* ja *Mänttärin* sarjisparodiat, joista esmes *Korkeajänistys*-juttu *Purkajasiat* oli hui-keanpuoleinen. Tilalla on sitten uusia-kin tekijöitä.

Ari ja Vesa Koskelan *Pallopäät* ja *Hemmo Paskiainen* ovat kehittyneet no-peasti pienen pistäviksi strippisarjoiksi. Nyt kiinnittyy myös erityinen huomio **Heikki-Pekka Miettisen** runsaaseen osuuteen koko kuvituskakusta. Miettisen *Pahkeinen* on sangen oivaltavaa pikkuumoria. Vakiosarja *Jurpo* tekijä-nään **Hannu Pyykkönen** yllättää usein erikoisilla gageillaan. Hyvää kaikki tyyn-ni.

Albumitähti *Pirttialon* sarjoista on alkuaikojen tyrmäävyys karissut taka-alalle, samoin *Kokkilan Peräsmies* on jo tuttu juttu. Yllätä ei myöskään **Jussi Tuomolan** *Heavymummut*, mutta on lu-pa odottaa nuorelta tekijältä rohevam-paa aiheenkäsittelyä jatkossa. Amerik-kalaistyylinen piirto kulkee jo oikein näppärästi, eikä muistuta ketään toista suomalaista.

Siinä noita pikaluentana. Mahdollisis-ta puutteistaan huolimati Pahkasika on aina varma nakki. Jos esim. **Pauli Heik-kilän** upeaa taktista ja rytmistä silmää osoittavat teksti- ja kuvaosuudet eivät kutkuta nauruhermoja, voi vika olla luki-jassakin. Pahkis ei selittele, vaan helitte-lee pläjäyksiään. Joista sarjakuvanystä-ville onneksi osa tulee taas olemaan silkkaa sarjakuvaa.

Jussi Karjalainen

